

Letitý organizátor Czech Open Petr Laušman se mimo papír přesunul na ředitele. V covidovém roce ekonomika krvácela

Museli jsme osekát na dřevě vše, co se dalo

ZDENĚK ZAMASTIL

Všechno je jednou poprvé. Ale tohle to by si člověk snad raději od-pustil. Korona-virus v roce 2020 postavil vše na hlavu. Výjimkou nebyl ani mezinárodní festival šachu a her Czech Open. V klasické podobě se neobjevil v čer-venci, nýbrž v září. Navíc ve zkrácené verzi. Nehrálo se v multifunkční hale, ale v kongresovém centru Ideon. Absentující účastníci z Vý-choodu nahradili ti ze Západu. A byla tu i osobní rovina. Dlouholetý zástupce ředitele festivalu **PETR LAUŠMAN** (na snímku) na 31. ročník ne-zapomeně ještě z jednoho důvodu. Kvůli karanténě hlavního šéfa se fyzicky pře-sunul na jeho post.

Letos se Czech Open usku-tečnil ve dvou časových úse-cích. Zastavme se nejdříve u akce Letní šachové Pardubi-ce. Jak ji hodnotíte?

Pro nás bylo zásadní dodr-žet třicetiletou tradici, že červenec, Pardubice a šachy patří k sobě. Na začátku pandemie, kdy bylo jasné, že spousta věcí musí být jinak, jsme řešili situaci společně s šachovým svazem. Problém jsme totiž neměli jen my orga-nizátoři, ale i špičkoví čeští hráči, kteří se šachy živí. Odpadly jim všechny akce jako mistrov-ství Evropy, ša-chová Olympiá-da, soutěže družstev.

Hledali jste způ-sob, jak se vzájem-ně podržet?

Ano. Navíc vzniklý kon-cept byl vylepšen v tom, že se našel prostor nejen pro mužskou, ale také juniorskou i ženskou reprezentaci. Akce byla brána jako z nouze ctnost, nicméně všichni ji přijali s nadšením. Dokonce s myšlenkou, že by se mohla opakovat i bez donucení.

Následovala dvouměsíční přestávka ke klasickému

NA STUPNĚ VÍTĚZŮ JEDINĚ V ROUŠKÁCH. Výrazně osekáný organizační štáb 31. ročníku meziná-rodního festivalu šachu a her Czech Open dbal na dodržování opatření proti koronaviru. Foto: pořadatel

formátu festivalu. Nakonec jste ho stihli jen tak tak odehrát. Neříkal jste si, že jste ho měli uspořádat dřív?

Je pravda, že mi hlavou prolétla myšlenka, proč jsme ho neuspořádali v červenci celý. Situace s koronavirem o tolik horší nebyla. Jenže pro tak mamutí akci se musí člo-věk rozhodnout minimálně tři měsíce předem. V dubnu byla situace velice složitá. Nicméně už jsme věděli, že účast nemůže být tak vysoká. Takže pronajmout si arénu na tři týdny by bylo ekono-micky nemožné. A byly tu i další okolnosti.

Povídejte.

Na konci srpna se konal v Plzni republikový šam-pionát za účasti kompletní české špičky. Nechtěli jsme se tlouct. Museli

j jsme se ohlížet také na ka-pacity volných prostor. Ideon prodělával rekonstrukci, která skončila dva dny před zahájením festivalu.

Jak byste shrnul zářijovou část Czech Open?

Za daných okolností jsme byli velmi spokojeni, jak se celý festival odvíjel. Červen-cové Pardubice jsou specifi-cké tím, že se jedná o práz-

ninový termín a sjíždějí se sem lidi z celého světa. Le-tošní festival byl úplně jiný, než jak ho známe s narva-ným stánkem po tři týdny.

Kolik dorazilo celkem hráčů?

Šachy, ostatní deskové i karetní hry, hlavolamy a kvízy si u nás zahrálo asi 1500 lidí. Místo obvyklých pěti tisíc. V šachových tur-najích dohromady zhruba polovina z celkového počtu.

Máte spočítány také jedno-tlivé starty?

Plus minus. Ty celkem logi-cky také ubýly. Odhadoval bych to kolem dvou tisíc.

Museli jste odmítat některé hráče, nebo naopak sami od sebe nepřijeli?

Bylo hodně přihlášených, kteří nám dali na vědomí, že se nemohou ze svých zemí dostat do Evropské unie. Ba-vím se o Ukrajincích, Rusech, Arměnech, Američanech či Indech. Nepamatuji se, že by za třicet let existence Czech Open nebyl v Pardubicích jediný ruský šachista. Dorazil jeden Ukrajinec, a to ještě proto, že bydlí v Praze. Per-ličkou je účast reprezentanta Bermud, který však žije v Pa-říži. Někteří hráči odmítli přijet kvůli zvyšujícím se číslovům covidu.

Kdo po nich zacelil díru?

Na poslední chvíli se nám podařilo zajistit dost českých kvalitních velmistřů jako Vojtěcha Pláta nebo Jirku Štočka, na kterém jsme, ja-kožto obhájci prvenství, měli velký zájem. Měl dorazit i Nguyen, nejmladší český velmistr, ale dopoledne před vypuknutím bojů chytil ně-jakou střevní chřipku. Do-konce se přihlásil i předseda svazu Martin Petr. Byl v lau-fu, protože vyhrál letní Pra-gue Open. Zdá se, že mu ba-fuňarina prospívá (smích). Příležitost také dostali mladí.

Takže všechno špatné je pro něco dobré?

Dá se to tak říct. Vyrůstá nám silná generace českých kluků, která tadý dlouho ne-byla. Nejvýraznějším je Vác-lav Finěk z Liberce. Je mu deset a je to mistr Evropy i vicemistr světa. Ve své kate-gorii neotřesitelná jednička. A v pořadí hráčů do patnácti let by byl v první padesátce, což je fakt věc. Na zmíněném MČR zremizoval spoustu velmistřů. On je taková sólo kategorie. Ale jsou tu další jména jako Bouška. To mu zase výborně jde rapid, proto-že ve vážných partiích je ještě netrpělivý.

Zastavme se ještě u zaha-

ničí. Východ se nedostavil, jak odpověděl Západ?

Dorazila silná výprava z Nizozemska v čele s úřadujícím mistrem své země Fore-estem. Nakonec velmistrov-ský turnaj vyhrál. Zajíma-vostí bylo, že jeden z nich si splnil velmistrovskou nor-mu. Další o ni přišel tým, že prohrál v posledním kole právě s Foreestem. V silné sestavě se představilo také Polsko, Německo i Švédsko. Zmínil bych ještě Mendoncu z Indie. V tu dobu byl druhý na světě v kategorii do šest-nácti let. Měl štěstí, že už hrál v zemích Evropské unie.

V šachovém programu se nakonec objevilo pouze sedm turnajů, oproti roku 2019, kdy jich bylo dohromady osmadvacet.

Situace nás donutila ořezat herní program i cenový fond. A to poměrně výrazně. Pro představu: Vítěz velmistrov-ského turnaje vyinkasoval 40 tisíc korun oproti běžným 100 tisícům. Zhruba v tomto poměru jsme krátili i další turnaje. Potřebovali jsme se vejít do kratší doby, takže jsme vypustili některé typy turnajů. Klasické čtyři hlavní turnaje jsme stáhli na dva.

Hlavní pilíře jako velmis-trovský turnaj, klání v rap-idu či turnaj družstev, ale ta-ké Fischerovy šachy nebo holandany zůstaly zachová-ny. Byla to pro vás prioritá?

Velkou prioritou pro nás byla soutěž družstev. Je to hlavně záležitost českých tý-mů a na rozdíl od zahranič-ních hráčů jsme měli téměř jistotu, že ti domácí dorazí. Takže jsme nekrátili ani ce-nový fond. Stejně jsme po-stupovali u rapidu, což bylo také otevřené mistrovství republiky. Byť hráčů bylo méně. A chtěli jsme udržet všechna další MČR. Tedy Fi-šerky, holandany. Bleskový turnaj jsme zachovali na přání stálého sponzora.

Jak hodně krvácela vaše fi-nanční rána?

Standardně v sezoně po-řádáme jedenáct turnajů.

Deset nám pokryje jednu polovinu roku, letos jsme uspořádali jediný plus MS seniorů, Czech Open pak tu druhou. Je tedy vždy klíčový Zaplat Pánbůh se nám poda-řilo zachovat sponzory. Až n pár výjimek zůstali věrní, i když věděli, že to nebude pl-nohodnotný festival. Obrov-ský propad jsme zazname-nali ve startovném. V hote-lích ubyla zahraniční klie-n-tela. Na druhou stranu jsme osekali na dřevě, co se dalo.

Jako například?

Snížili jsme cenové fondy, neměli jsme jedinou hostes-ku, zrušili jsme výpočetní středisko. O to se staral jedi-ný člověk. Už v dubnu jsme najeli na absolutní minima-lizaci nákladů a dál jedeme na krev. Byly dvě možnosti. Buďto to zapíchnout, proto-ž nebude co dělat, a za dva roky se pokusit rozdychat. Nebo všechno pokrátit a doufat, že letošek přežijeme

Co by se stalo, kdyby se Czech Open vůbec nekonal?

Oproti standardním rokům jsme se dostali do minusu. Nicméně když porovná-m všechny náklady a příjmy, tak jsme v plusu. V okamží-ku, kdyby se festival nekona tak by to bolelo daleko více. Raději si to nepředstavuji...

Objevil se v průběhu turnaj nějaký případ nakaž?

Naštěstí ne. Nicméně v karanténě skončil ředitel festivalu Jan Mazuch. Test měl negativní, ale pro jistotu se v Ideonu nevyškytoval. Akci zahájil a poté dorazil až na závěrečný ceremoniál. V průběhu turnaje skončili v karanténě také tři čeští hrá-či přestože ani u nich se naka-žení neprokázalo.

Zahrál jste si tedy na ředite-le Czech Open. Všechno jste prakticky odtáhl sám. Jak velký to byl zápfah?

Letošní ročník byl relativ-ně jednodušší. V něčem slo-žitější, ale z hlediska samotn organizace nebyl takový jak v červenci. Navíc s Honzou jsme byli stále na telefonu.